

РЕШЕНИЕ

№251

гр. Перник, 24 септември 2012 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на дванадесети септември две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Антова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД №249 по описа за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от В.О.К. *** против ЧАСТ ОТ РЕШЕНИЕ №561/10.07.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №445 по описа на съда за 2012 г. С атакуваната част на решението е *изменено* частично наказателно постановление (НП) №6795/11.01.2012 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник, издадено срещу жалбоподателя К.*** като:

- в частта на НП за нарушение по чл. 5, ал. 1, т. 1, пр. 1 от ЗДВП определеното на основание чл. 180, ал. 1, т. 1, пр. 3 административно наказание „глоба“ е намалено от 100 (сто) на 50 (петдесет) лв.;
- в частта на НП за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДВП определеното на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДВП административно наказание „глоба“ е намалено от 150 (сто и петдесет) лв. на 100 (сто) лв., а срокът за лишаване от право на управление на МПС намален от 3 (три) месеца на 2 (два) месеца.

В жалбата се твърди, че решението в обжалваната му част е неправилно и незаконосъобразно. Поддържа се теза, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на процесуални правила. Жалбоподателят твърди, че решаващият състав на районния съд не е обсъдил в цялост доказателствата, събрани и приложени по делото, което е формирало грешно вътрешно убеждение. Наведени са доводи, че районният съдия не е отчетел и наличие на съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на производството по налагане на административно наказание, конкретно при съставяне на АУАН по

отношение изискването на ЗАНН в чл. 40, ал. 1 за съставянето му в присъствието на свидетели, присъствали при извършване или установяване на нарушението. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява. Представява се от адв. Ц.***, който заявява, че жалбата се поддържа.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР – Перник, не се явяват, не изпращат представител и не заявяват становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд – Перник, след като взе предвид становищата на страните и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира жалбата за неоснователна, като мотивите и съображенията за това са следните:

При извършената касационна проверка не се установи наличие на основанията за отмяна на атакувания съдебен акт, посочени в жалбата, а именно неотчетени от решаващия първоинстанционен състав, а допуснати в хода на производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, както и изложените доводи за несъставомерност на вменените на жалбоподателя деяния. За прецизност следва да бъде отбелязано, че съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН решението на районния съд по обжалваното пред него НП подлежи на касационно обжалване на основанията предвидени в Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), а именно чл. 348 от НПК, предвид което обжалване пред административния съд, като касационна инстанция, на основание чл. 209, т. 3 (предполага се от АПК) е неправилно посочено.

Районен съд – Перник, на база на представените и събрани пред него доказателства, след проведено съобразно правилата съдебно следствие е приел за безспорно установени обстоятелствата във връзка с част от описаните в АУАН и потвърдената част на издаденото въз основа на него НП, вменени на жалбоподателя деяния, съставляващи административни нарушения, а именно: че на 23.12.2011 г., в 16:00 h, в гр. Перник, В.К.***, като водач на МПС, допуска ПТП в паркиран лек автомобил, с което причинява имуществени вреди, след което напуска местопроизшествието, без да установи последиците от същото, поради което срещу К.*** е образувано административнонаказателно производство.

При извършената проверка районният съд не е констатирал нарушения във връзка с изготвянето и съдържанието на актовете, сложили начало и край на производството по налагане на административно наказание, които да съставляват процесуални нарушения, основания за отмяна. Касационния съд споделя позицията на първата съдебна инстанция. Не се приемат

оплакванията на жалбоподателя за неотчетен от решаващия състав на районния съд процесуален порок във връзка с неспазване правилата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН при съставяне на АУАН. Посочения законов текст съдържа правило, че актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. В цитираната разпоредба не се уточнява броя на свидетелите, в чието присъствие се съставя акта. Ал. 3 на с. чл. указва броя на свидетелите (други двама), но само относно случаите, в които преки свидетели липсват или акта не може да се състави в тяхно присъствие. Чл. 42, т. 7 от ЗАНН също сочи „свидетелите“, без да уточнява техния брой, а поставянето на думата в множествено число означава единствено, че те могат да бъдат и повече от един. Актът в процесния случай е съставен в присъствието на двама свидетели – С. М. Н.*** – мл. автоконтрольор в сектор „ПП“ при ОД на МВР – Перник и О. К. Й.***, посочен като очевидец – свидетел присъствал при извършване на нарушението и това е достатъчно, за да бъде редовно съставен. Включването на другия свидетел в АУАН, който реално не е нито по извършване, нито по установяване на нарушението е излишно, но не е порок на действията по даване начало на производство по налагане на административно наказание. Предвид горното твърдения на жалбоподателя за неправилно решение на районния съд на основание неотчетен процесуален порок на АУАН са несъстоятелни.

Въз основа на констатациите си от фактическа страна, първоинстанционния съд е приел нарушенията по т. 1 и 2 на процесното НП за безспорно извършени, от жалбоподателя и виновно. При правилно установена фактическа обстановка районният съд е приел, че настоящия жалбоподател е осъществил състав вменените с НП нарушения по чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 123, ал.1, т. 1 от ЗДвП, като приложимия материален закон е приет за съответно и правилно определен от административнонаказващия орган. Решението е правилно и в тази му част. Тезата на жалбоподателя, изложена в жалбата до първата съдебна инстанция, към която се съдържа препратка в настоящата жалба, че ЗДвП не е приложимия в случая закон, не се приема и от касационния съд. Независимо от посоченото в чл. 1 на ЗДвП приложно поле на закона относно правилата за движение единствено по пътищата, отворени за обществено ползване, следва да се има предвид и определението за пътнотранспортно произшествие, дадено в т. 30 на §6 от ДР на ЗДвП, а именно, че това е „събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало ... повреда на пътно превозно средство или други материални щети.“ Несъстоятелно и лишено от правна логика е твърдението, че при ПТП станало извън рамките на пътищата, отворени за обществено ползване ЗДвП е неприложим. След като участник в произшествието е пътно превозно средство в процеса на неговото движение, ЗДвП е приложим във всички случаи по отношение на неговия водач и/или собственик, които без съмнение са субекти на ЗДвП във връзка с управлението или притежаването ППС.

По отношение вида и размера на санкциите, Районен съд - Перник е намерил жалбата за основателна що се отнася до размера на определените административни наказания за извършените нарушения, като същите са приети за прекалено завишени над съответно предвидените минимума, поради което несъобразени с разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН, както и за несъответни на целите на административното наказване заложи в чл. 12 на ЗАНН. Предвид този си извод решаващият първоинстанционен състав е изменил процесното наказателно постановление, като е определил размери на административните наказания в стойности към минималните, предвидени в относимите и приложими санкционни правни норми. Касационния съд споделя изводите в атакувания съдебен акт за несъобразени с правилата на чл. 27 и за несъответни на целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН определени наказания, като не е необходимо мотивите за намаляване на същите да бъдат преповтаряни.

И след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от ЗАНН относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, настоящият касационен състав не намери основания за неговата отмяна или изменение. Предвид всички горни изводи решението на Районен съд - Перник в обжалваната му част ще бъде оставено в сила, а касационната жалба срещу него - отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №561/10.07.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №445 по описа на съда за 2012 г., в частта, с която е изменено наказателно постановление (НП) №6795/11.01.2012 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР - Перник, издадено срещу В.О.К. *** като в частта за нарушение по чл. 5, ал. 1, т. 1, пр. 1 от ЗДвП определеното на основание чл. 180, ал. 1, т. 1, пр. 3 административно наказание „глоба“ е намалено на 50 (петдесет) лв. и за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП определеното на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП административно наказание „глоба“ е намалено на 100 (сто) лв., а срокът за лишаване от право на управление на МПС намален на 2 (два) месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/